

Homily, preek weekend 7-8 maart 2026

For English translation scroll down

Broeders en zusters in Christus, beste doopleerlingen Kix en Michael,

Het evangelie van vandaag is een lezing waarin dorst overheersend is. De vrouw gaat op het heetst van de dag waterputten. Dan moet je wel erge dorst hebben, want anders ga je niet op het heetst van de dag waterputten. Ook Jezus heeft dorst. Hij vraagt aan de vrouw geef Mij te drinken. En dan ontstaat er een gesprek tussen Jezus en de Samaritaanse. Maar Jezus heeft er een bedoeling mee. Jezus had waarschijnlijk zelf ook makkelijk water kunnen putten, of anders hadden zijn leerlingen dat wel gedaan.

Maar er is ook nog een andere dorst, een geestelijke dorst, een dorst naar liefde. De vrouw heeft vijf mannen gehad, en deze man is haar man niet. Geen enkele man kan haar dorst naar liefde lessen. En wie van ons heeft geen dorst naar liefde?

Jezus laat zien dat Hij haar kent, door allereerst te wijzen naar de mannen die zij gehad heeft en ook dat zij dit keer de waarheid gezegd heeft. De man die ze nu heeft, is ook niet háár man, maar van een andere vrouw. Jezus laat haar ook zien dat Hij haar niet veroordeelt, Hij heeft eerder medelijden met haar. De vrouw is ook eenzaam. Niet alleen omdat geen enkele man haar dorst naar liefde kan lessen, maar ook dat de inwoners van de stad haar niet serieus nemen. Immers zij zeiden tot haar: 'Niet langer geloven wij om wat gij gezegd hebt, want wij hebben Hem zelf gehoord en wij weten dat Deze werkelijk de Redder van de wereld is'. Zij geloofden haar niet op haar woord. Jezus geeft haar wel zijn vertrouwen, Hij neemt haar wel serieus en de vrouw merkt dat. Jezus, die medelijden met haar heeft, wil haar dorst naar liefde lessen. Daarom gaat Hij met haar het gesprek aan.

Jezus zit bij de bron maar Jezus zelf is ook een bron, een geestelijke bron. Hij is de bron van levend water. Het water dat Hij geeft, het levende water, dat is de Heilige Geest, geeft verfrissing, geeft leven aan de ziel, verkwikt de ziel. Hem wil Jezus haar geven.

Het is niet normaal dat een man, en nog wel een jood, een gesprek aangaat met een vrouw en zeker niet met een Samaritaanse. Maar Jezus is gekomen voor iedere mens. De vrouw voelt zich bij deze joodse man, deze vreemdeling, en die haar blijkt te kennen, toch op haar gemak. Zij opent haar hart voor Jezus en zegt: Ik zie dat Gij een profeet zijt. Het gesprek neemt nu een wending. Het gaat niet meer over water putten of over haar ongelukkige liefdesleven. Zij komt met een geloofsvraag. Op dat niveau wil Jezus haar hebben.

De Samaritanen geloofden niet dat Jeruzalem de plaats is voor de tempel van God. God woonde voor hen op de berg Gerizim. De waterput waar zij nu zitten, ligt aan de voet van die berg. De vrouw vraagt eigenlijk aan Jezus: Waar moeten wij God aanbidden? In Jeruzalem of hier, op deze berg? Jezus zegt nu twee dingen tegen die vrouw. Allereerst: het heil komt uit de joden. Daarmee spreekt Jezus over Zichzelf. Hij, Jezus, deze joodse man, Hij is het heil van de wereld. Dat zeggen op het einde van deze evangeliëlezing ook de bewoners van die stad: Deze is werkelijk de Redder van de wereld! Als tweede zegt Jezus: 'De ware aanbidders zullen de Vader aanbidden in geest en waarheid'. De ware aanbidding vindt niet plaats in een of andere tempel, niet in Jeruzalem en niet op de Gerizim, noch in een of ander stenen gebouw. De ware aanbidding vindt plaats in je hart. Dat hart van die vrouw dorst naar liefde want het is nog niet tot de ware aanbidding gekomen.

Het hart van de vrouw, en dat ziet Jezus, ziet wel uit naar de komst van de Messias. Zij zegt: 'Als Hij komt zal Hij ons alles verkondigen'. Zij verlangt naar de Messias. Nu kan Jezus zichzelf niet meer verborgen houden. Hij openbaart zich aan deze Samaritaanse en zegt: 'Dat ben Ik, die met u spreek!' Jezus verkwikt nu haar ziel en vult haar hart met zijn genadevolle en liefdevolle aanwezigheid. De vrouw is nu vol van levend water. Zij laat daarom haar waterkruik achter en gaat naar de stad om het blijde nieuws te verkondigen. Zij brengt andere mensen naar Jezus. Jezus heeft haar dorst naar liefde geheel vervuld en deze dorstige vrouw is nu zelf een waterbron geworden voor anderen. Of zoals Jezus aan het begin van het gesprek zei: Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een waterbron worden, opborrelend tot eeuwig leven.

De veertigdagentijd is voor ons een tijd om op een geestelijke wijze de woestijn op te zoeken om een dorst te krijgen naar het levende water dat Christus ons geven zal, opdat wij Jezus werkelijk leren kennen en dat Hij in ons een bron van levend water wordt. Moge Jezus onze dorst naar liefde vervullen opdat wij andere mensen naar Jezus kunnen brengen. De Kerk is missionair. De wereld heeft een enorme dorst naar liefde. Is niet al het geweld en al de oorlogen een teken van dorst naar liefde? Die dorst naar liefde kan niet met wapens gelest worden, alleen door de liefdevolle aanwezigheid van Jezus Christus. Moge de Veertigdagentijd ons helpen Christus te vinden om door Hem en met Hem vervuld te worden en zelf een levende waterbron te zijn.

Maria is ook zo'n levende waterbron. Zij is vol liefde, door Jezus Christus. Zij neemt niet de plaats van Jezus Christus in, zij brengt ons bij Jezus Christus. Dat is de ware Mariaverering. Moge Maria onze voorspreekster zijn. Amen.

Beste Kix en Michael,

Jullie hebben ook een dorst naar Jezus Christus. Hij is jullie dorst. In de Paaswake zal Jezus Christus jullie ten volle opnemen in zijn Lichaam dat de Kerk is door zijn Heilige Geest. Door doopsel, vormsel en Eucharistie zal Hij jullie dorst lessen. Jullie hebben niet alleen een verlangen om met Christus verenigd te worden, om jezelf aan Hem toe te wijden, maar ook hebben jullie een verlangen om als de Samaritaanse vrouw andere mensen bij Jezus te brengen, om waterdragers te zijn van Gods Heilige Geest. Ons gebed, met het gebed van de Kerk, moge jullie sterken en jullie voeden op de heilige weg van het geloof naar dit grote moment. Daarom vraag ik jullie nu naar voren te komen, met jullie peter en meter en zullen wij allen met liefde en dankbaarheid voor jullie bidden.

Third Sunday of Lent

Homily by Fr. Frank As

Reading from the book of Exodus. *Ex. 17, 3-7*

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Romans. *Romans 5:1-2. 5-8*

Reading from the Holy Gospel according to John. *Jn 4:5-42*

Brothers and sisters in Christ, dear baptismal candidates Kix and Michael,

Today's Gospel is a reading in which thirst is predominant. The woman goes to draw water at the hottest time of the day. You must be very thirsty to do that, because otherwise you would not go to draw water at the hottest time of the day. Jesus is also thirsty. He asks the woman: 'Give Me a drink'. And then a conversation ensues between Jesus and the Samaritan woman. But Jesus has a purpose in mind. Jesus could probably have drawn water himself, or else his disciples would have done so.

But there is also another thirst, a spiritual thirst, a thirst for love. The woman has had five husbands, and this man is not her husband. No man can quench her thirst for love. And who among us does not have a thirst for love?

Jesus shows that He knows her, first by pointing to the men she has had and also that she has told the truth this time. The man she has now is not her husband either, but another woman's. Jesus also shows her that He does not condemn her; rather, He has compassion for her. The woman is also lonely. Not only because no man can quench her thirst for love, but also because the inhabitants of the city do not take her seriously. For they said to her, 'We no longer believe because of what you said, for we have heard Him ourselves and we know that He is truly the Saviour of the world.' They did not believe her at her word. Jesus, however, trusts her, takes her seriously, and the woman notices this. Jesus, who has compassion for her, wants to quench her thirst for love. That is why He enters in a conversation with her.

Jesus is sitting at the well, but Jesus himself is also a well, a spiritual well. He is the source of living water. The water He gives, the living water, that's the Holy Spirit, which refreshes, gives life to the soul, refreshes, revives the soul. Jesus wants to give Him.

It is not normal for a man, and especially a Jew, to enter in a conversation with a woman, and certainly not with a Samaritan woman. But Jesus has come for every person. The woman feels at ease with this Jewish man, this stranger, who appears to know her. She opens her heart to Jesus and says, 'I see that you are a prophet.' The conversation is now taking a turn. It is no longer about drawing water or her unhappy love life. She comes with a question of faith. At that level Jesus wants her.

The Samaritans did not believe that Jerusalem is the place for the temple of God. For them, God dwelt on Mount Gerizim. The well where they are now sitting is at the foot of that mountain. The woman is actually asking Jesus: Where should we worship God? In Jerusalem or here, on this mountain? Jesus now says two things to that woman. First of all: salvation comes from the Jews. With this, Jesus is speaking about Himself. He, Jesus, this Jewish man, He is the salvation of the world. At the end of this Gospel reading, the inhabitants of that city also say: This is truly the Saviour of the world! Secondly, Jesus says: 'The true worshippers will worship the Father in spirit and truth'. True worship does not take place in some temple, not in Jerusalem and not on Mount Gerizim, nor in any other stone building. True worship takes place in your heart. That woman's heart thirsts for love because it has not yet come to true worship.

The woman's heart, and Jesus sees this, does look forward to the coming of the Messiah. She says, 'When He comes, He will tell us everything.' She longs, her heart thirsts for the coming of the Messiah. Now Jesus can no longer hide Himself. He reveals himself to this Samaritan woman and says, 'This is I, who speak to

you!' Jesus now refreshes her soul and fills her heart with his gracious and loving presence. The woman is now full of living water. She therefore leaves her water jug behind and goes to the city to proclaim the good news. She brings other people to Jesus. Jesus has completely fulfilled her thirst for love, and this thirsty woman has now herself become a source of water for others. Or, as Jesus said at the beginning of the conversation: The water that I will give him will become in him a spring of water welling up to eternal life.

Lent is a time for us to seek out the desert in a spiritual sense, to develop a thirst for the living water that Christ will give us, so that we may truly come to know Jesus and that He may become a source of living water within us. May Jesus fill our thirst for love so that we may bring other people to Jesus. The Church is missionary. The world has an enormous thirst for love. Isn't all the violence and all the wars a sign of thirst for love? That thirst for love cannot be quenched with weapons, only by the loving presence of Jesus Christ. May Lent help us to find Christ, to be filled by Him and with Him, and to be a living source of water ourselves.

Mary is also such a living source of water. She is full of love, through Jesus Christ. She does not take the place of Jesus Christ, she brings us to Jesus Christ. That is true veneration of Mary. May Mary be our intercessor. Amen.

(Dear Kix and Michael,

You too have a thirst for Jesus Christ. During the Easter Vigil, Jesus Christ will fully incorporate you into his Body, which is the Church, through his Holy Spirit. Through baptism, confirmation and the Eucharist, may He also quench your thirst. Not only do you have a desire to be united with Christ, to devote yourselves to Him, but you also have a desire, like the Samaritan woman, to bring other people to Jesus, to be water carriers of God's Holy Spirit. May our prayer, together with the prayer of the Church, strengthen and nourish you on the holy path of faith towards this great moment. Therefore, I now ask you to come forward with your god-parents, and we will all pray for you with love and gratitude.)